

Ivan Poledník: Aktuální pohled na dramatickou situaci na migrantské frontě ve východním Středomoří

- CZ24 News | 5. dubna 2020

[IVAN POLEDNÍK](#) s využitím informací od europoslance SPD Ivana Davida přináší aktuální pohled na dramatickou situaci na migrantské frontě ve východním Středomoří, o níž se za oponou koronavirovému hlomozu z našich médií nedozvíme ani ň

Včera EU oficiálně začala námořní a leteckou operaci IRINI. V řečtině toto slovo znamená „mír“. Formálně má jít o akci na vymáhání zákazu vývozu zbraní do Libye. V Řecku však panují důvodné obavy, že opět půjde o lovení migrantů u libyjských břehů a jejich dopravu do přístavů v EU. Stejně jako v případě operace Sophia, která skončila o den dříve.

„Na rozloučenou“ s touto akcí vysadili během víkendu lodě pod vlajkou EU v řeckých přístavech na Krétě 135 migrantů, které nalodily u libyjských břehů. Řecko do minulého týdne měsíc vojenskou silou bránilo ve vstupu celkem asi 150 tisícům migrantů, které do EU vyslalo Turecko.

Kudla do zad

Obrana vnější hranice EU před další migrační vlnou stála Řecko obrovské množství peněz. Řada z tisíců řeckých policistů a vojáků, kteří bránili vnější Schengenskou hranici, byla zraněna střelbou turecké armády nebo zápalnými „koktejly molotov“, které na ně házeli migranti. Řekové hranici ubránili. Vysadit jim za to na jednom z jejich ostrovů jiné migranty, které lodě EU nabrali na moři u Libyjských břehů, nelze považovat za nic jiného, než za přísloušnou dýku Bruselu do řeckých zad. Vzhledem k tomu, že Řekové současně čelí i silící námořní migrantské invazi organizované opět Erdoganem, je to prostě řečeno nezměrná sprostárna.

Přípravu operace IRINI schválili ministři zahraničních věcí EU v lednu – během propukající epidemie koronaviru. Vojenské lodě členských států plujících pod vlajkou EU mají operovat ve Středozemním moři. Ovšem pouze nad pásmem, které ovládají vojska vedená libyjským maršálem Chalífou Haftarem, kterého do funkce velitele ustanovil poslední zvolený parlament a donedávna jej podporovalo i Rusko. Haftarova vojska ovládají většinu území kromě prostoru v okolí bývalého hlavního města Tripolisu. Tam se stále ještě drží džihádisté samozvaného „premiéra“ Fáize Sarrádže.

Také naše média jej lživě označují za mezinárodně uznávaného, ačkoliv jej uznal pouze bývalý zvláštní zmocněnec OSN pro Libyi Ghassan Salamé. A vtip je v tom, že právě pruh moře kolem území ovládaného sarrádžovými džihádisty hodlá námořní operace EU ponechat nestřežený. Embargo vyhlášené Radou bezpečnosti OSN na vývoz zbraní do celé Libye hodlá EU zjevně uplatňovat jen vůči jedné straně. Džihádisty navíc zásobuje těžkými zbraněmi Turecko, jak potvrzují události posledních dnů. V loňském roce vyslal prezident Erdogan do Libye džihádistům na pomoc i expediční sbor turecké armády.

Marné snahy

Změnit zaměření námořní mise se pokoušelo Rakousko a Maďarsko. Při jednání Rady prostřednictvím videokonference před 10 dny rakouský ministr zahraniční Alexander Schallenberg spolu se svým maďarským kolegou Péterem Szijjártóem navrhli, aby EU vojenské lodi členských států raději vyslala na pomoc Řecku při odrážení pokusů migrantů o další vylovení na řeckých ostrovech. Návrh však byl odmítnut, protože jej podpořilo pouze Polsko, Řecko, Bulharsko a Rumunsko. Česká republika tedy ne.

Rakouský a maďarský velvyslanec při EU se v závěru minulého týdne pokusili na poslední chvíli dosáhnout aspoň toho, aby lodím pod vlajkou EU bylo zakázáno přivážet migranty vylovené na moři do přístavů členských států, pokud si to jejich vlády nepřejí. Při závěrečném jednání ve Výboru stálých zástupců (COREPER) byla ovšem i tato iniciativa odmítnuta. Oběma suchozemským zemím bylo naznačeno, že už se do toho nemají plést, když na akci nedodají žádné lodě. Přestože se na financování operace podílí prostřednictvím svých příspěvků do rozpočtu EU.

„Pokud loď narazí na moři na plavidlo v nouzi či lidi vyžadující pomoc, v souladu s mezinárodním právem je vezmou na palubu.“, řekl po jednání COREPER vysoký představitel EU pro zahraniční politiku Josep Borrell. Podle jeho prohlášení budou velitelé lodí vědět, kam mají migranty vozit. A zpět do Libye to určitě nebude, ačkoli libyjské přístavy budou nejbližší a podle mezinárodního práva by měli být migranti vysazováni právě tam. Jako to dělalo italská pobřežní stráž v době, kdy byl ministrem vnitra známý odpůrce migrace Matteo Salvini, než ho spiknutím italských Bruselanů odstavili od moci (a teď ho chtějí ještě soudit).

Válka u břehů

Několik dní předtím došlo u libyjských břehů k události, která příznačně zapadá do celého příběhu – aniž bychom o tom z našich médií pochopitelně cokoli zaslechli: Turecké válečné lodě zaútočily na Libyjskou národní armádu generála Haftara poté, kdy propluly mezerou v bloádě, kterou k údajnému dodržování embarga na vývoz zbraní provádějí lodě EU.

V Libyi by po 9 letech občanské války mělo být příměří dohodnuté OSN a zákaz vývozu zbraní do země. Turecké námořnictvo však opět předvedlo, jak si jej představuje v praxi. Do přístavů v západní části země, které ovládají džihádistické milice „premiéra“ Fáize Sarrádže, připlul konvoj tureckých nákladních lodí naložených těžkými zbraněmi. Doprovázelo je šest bojových plavidel tureckého námořnictva. Jedna z tureckých fregat současně zaútočila raketami na pozice Chalífa Haftara.

Lodě plující pod vlajkou EU nechaly proplout turecký konvoj, který do Libye kromě zbraní vezl i další džihádisty. Ze syrského Idlíbu je evakuovala turecká armáda před postupující Syřskou armádou prezidenta Asada. Koridor pro turecké lodi byl navíc během víkendu zvětšen, protože lodě pod vlajkou EU právě vykládaly na Krétě již zmíněný náklad migrantů.

Po vylovení techniky a džihádistů se v oblastech kolem Tripolisu opět rozhořela válka. Do bojů se zapojila bojová letadla tureckého letectva a armády Spojených arabských emirátů (v bitvě Turci i Arabové ztratili po jedné stíhačce).

Máme zde tedy situaci, kdy Turecko útočí za pomoci džihádistů na legitimní stabilizační vládu v Libyi – a současně spolu se statisíci migranty útočí na řecké hranice. EU v tom Turecko nepřímo podporuje – a ještě Brusel nechává vozit další migranty do Řecka i jinam na kontinent

Zlověstné mlčení Poche-Petříčka

Právě dnes vynesl bruselský soud rozsudek nad zeměmi – včetně ČR – které odmítly kvóty na migrantskou invazi. Prý to nic neznamená, žádné sankce nebudou, neboť mezitím přestaly povinné přerozdělovací kvóty platit. To je však omyl. Jde o precedentní rozhodnutí, neboť tytéž kvóty pod jiným názvem už německý Brusel připravuje.

Zdá se neuvěřitelné a šílené, že se tak děje ve chvílích, kdy na kontinentě ještě ani nevyvrcholila epidemie, která uvede (nejen) hospodářství členských zemí na okraj chaosu či minimálně krize. Jenže právě to chce Brusel využít k ještě většímu utažení okovů: kvóty na povinné přebírání migrantské vlny, kterou s Erdoganem a svou tripoliskou loutkou právě připravuje, budou patřit mezi ně.

Co nás asi čeká naznačuje fakt, že česká vláda s ministrem zahraničí Poche-Petříčkem se k obraně organizované Rakouskem a Maďarskem nepřidala.